

Въ него врѣмя всѣ управители турцы въ Българіѣ имаха власть да бѣсѣятъ и колятъ само съ кадійско едно изволеніе. *Гл. 229.*

Бечвище *с. с. узкія штаны:* Си-те момчина шалвари, Мое-то аро (*им. момче*) бечвища. *М. 279.*

Бешликъ* (*besch, adj. num. t. Cinq*) — франкъ, монета въ 5 піастровъ (*собств. пятакъ серебра*): Я на ти, Пенке, тозъ бешликъ Да купишъ орпъ за пилавъ И йоще мѣсо за кебабъ. *Д. 77, 8—10.* Други нѣкои пакъ, като прѣдвѣждатъ че дружествено-то черпеніе отъ любовь ще възлѣзе на главѣ по бѣшликъ и повече, прѣсторвать ся на да ги нѣма тамъ. *Л. Д. 1869 р. 123.* Грошеви-те въ кошевн-те, Бешлицн-те въ шиници-те *М. 227.* Дали пары немашъ, Нацкиле, и жълти жълтицы, —, —, и бѣли бешлицы? *Ч. 262.* Че брачна въ коюнъ джебови, Извади шепъ бешлицы, Че ги на Гергя подади: „На ти, Герге, тозъ харъчлъкъ, Иди та си купи волове“. *ib. 310 (Ср. сл. онликъ).*

Беш-чинаръ* *назв. мѣста (собств. площадь у пяти платановъ):* Го носиха на конак-отъ—Го носиха на Беш-чинаръ, Ортома на шія фърлиха, Тѣргнаха да го обесатъ. *М. 175.*

Би *съ отрицаніемъ* **Не би**—нельзя, не тутъ-то было: Сѣкій му казва, че тамъ е скѣпотія и като иди веднѣжъ отеждъ, за назадъ нѣма помысливанье. Не бы. *Зк. 123. Ср. Српске народне пјесме из Херцеговине р. 221 (№ 196):* Мнѣде Мара, узеће је Јово. Би Јован бег, ал' му не да мајка (*Иванъ—поздравуй бы, да матушка не велити*).

Бива *ил. безл. 1)* возможно, слѣдуетъ, прилично: Със мома шѣга не бива. *Д. 70, 27.* Ако искашъ да бѣде у подойкатъ млѣко-то добро, то тя не бива въ ничто внезапно да промѣни отъ своя си уобычаяенъ начинъ за живѣніе. *Л. Д. 1869 р. 93.* „Не бива, не бива... Това не може да бѣде“... *З. 227.* „Петдесять пари, петдесять пари не бива ли?“—„Да имашъ да земешъ ты; жбитѣ ти остри ли сѣ тебѣ, да ядешъ кокошки по петдесять пари?“ *Зк. 82.* „Шейсеть пари не бива ли, бѣ батьо!“—„Два гроша, два: по-долу небива“ *ib.* саму бива да заселишъ тое земе потеснена; Тои люди да заоратъ поле широку (*Là tu peux conduire...*) *Вв. 31.* Бива ли, Боже, ил' не бива? *Est-il permis? ib. 92.* Бива, отъда не бива (*C'est permis, pourquoi non—*) *ib.* Ами, дадо Попе, тѣзи свѣтица струва ли толкосъ жълтици и бива ли за нашъ храмъ? *Зк. 53.* 2) хватить, останется, жипецъ! „Това момиченце вѣчно ще да остане царица между другите мои любовници... Азъ чухъ че са е развалила“—„Бива я още за презъ постите“. *З. 3.* „Чудно нѣщо! Ние сме и двама здрави хора, а нашъ Никола прилича на шебекъ... Не го бива... Ние ще да изгубиме това дѣте“ *ib. 91. Ср. бива.*